დროება

ყოველკვირეული საპოლიტიკო და სალიტერატურო გაზეთი

№ 145 პარასკევი, 3 ივლისი 1909 წ. № 145

განცხადების ფასი: ჩვეულებრივი სტრიქონი პირველ გვერდზე პეტიტით ღირს 15 კაპ.; უკანასკნელზე—10 კაპ., სხვა ადგილებიდან (კავკასიის გარეშე) მიღებულ განცხადებათა ფასი: სტრიქონი პეტიტისა ტექსტის წინ 20 კაპ., უკან—10 კაპ. სამკლოვიარო განცხადების დაბეჭდვა პირველ გვერდზე თითოჯერ ხაღამდე 4 საათამდე ღირს 3 მ., ოთხი საათის შემდეგ მეტი ფღირება.

განცხადებანი იმ პირთა, ფირმათა და დაწესებულებათაგან, რომელნიც კავკასიის გარეშე არიან, ან მთავარი განტოტები და განყოფილებანი აქვთ, მიიღება მხოლოდ სავაჭრო საზღის ლ. და ე. შეტცლ და ამხ.—ბის განცხადებათა ცენტრალურ კანტორაში მოსკოვი, მიასნიცკის ქ., ს. სიტოვისა, და მის განყოფილებებში: პეტერბურგში—მორსკაია 11, ვარშავაში—მარშალკოვსკის ქ. 130, პარიზში—ბირჟის მოედანი.

ხელის მოწერა და დახაბეჭდი განცხადებები მიიღება «დროების» რედაქციაში და განტოტებში ყოველ-დღე კვირა-უქმეების გარდა, დილის 9 საათიდან 3-მდე, საღამოთი 5-დან 8-მდე.

ხელმოუწერელი წერილები არ დაიბეჭდება და არც დაბრუნდება. ერთ საკითხზე ორზე მეტი წერილები არ მიიღება. ინახება ერთის თვის მხოლოდ ორი წერილი და მოთხრობები. პირადად მოსულებს განცხადებები მიიღება ყოველ დღე, კვირა-უქმეების გარდა დილის 10 საათიდან ნაშუადღევის 3 საათამდე. ადრესის გამოცვლა 40 კაპ.

რედაქციის ადრესი: ტფილისი დიდი ვანქის ქ. N 12.

ფოსტის ადრესი: Тифлисъ, редакція газ. «ДРОЭВА».

ცალკე ნ.ამერი ყველგან ერთი შაური.

დამატებიანი ნომერი (კვირისა) 7 კაპ.

დროება

ყოველ დღიურ გამოცემის გარდა გაზეთს აქვს ყოველკვირეული

სურათებიანი დამატება

გაზეთის ფასი დამატებიანა: პირველ იცლისიდან წლის ბოლომდე—5 მ. 10 კ., ერთი თვით 1 მან.

ცალკე ნომერი ყველგან ერთი შაური

დამატებიანი ნომერი (კვირისა) 7 კაპეიკი

გაზეთის გამოწერა შეიძლება მხოლოდ თვის პირველ რიცხვიდან.

ხელის-მოწერა შეიძლება რედაქციის კანტორაში: დიდი ვანქის ქუჩა, N 12, დილით 9-დან 3 საათამდე. საღამოთი 5-დან 8 საათამდე.

ადრესი: Тифлисъ. Редакція „Дроэба" И. С. АГЛАДЗЕ.

ოთხ ივლისს

პავლე ნიკოლოზის ძის მაჭავარიანის

გარდაცვალების ნახევარი წლის თავზე, სოფ. კიცხში წმ. გიორგის ეკლესიაში გარდახდილ იქნება წირვა და პანაშვიდი განსვენებულის სულის მოსახსენებლად, რასაც ქვრივი **მარიამ** და შვილები აუწყებენ ნათესავთ, მეგობართ და ნაცნობთ.

(1—კვ.—1)

!!საზოგადოების საყურადღებოდ!!

ამით მაქვს პატივი ვაუწყო ტფილისის და ახლო-მახლო ადგილების პატივცემულ საზოგადოებას, რომ ამა წლის პირველ ივლისიდან ალიხანოვის სახლში (ვორონცოვის ძეგლის მახლობლად) ვხსნით რუსეთისა და საზღვარ-გარეთის **ფეხსაცმელის მაღაზიას**. მაღაზიაში გაიყიდება საქონელი პეტერბურგის, ვარშავის, ვენის და სხვა ქალაქების ფირმებისა. ეს არის ეხლა მოვიდა საქონელი საუკეთესო ფირმებისაგან. სრულ პასუხის მგებლობას ვკისრულობთ საქონლის სიმკვიდრესა და სიკარგისთვის. ფასები ყველა საქონელზე ხელმისაწვდენია და შეუვაჭრებელი.

იმედი გვაქვს, რომ საზოგადოება თვითონ მოვა და დარწმუნდება, რა დიდძალი და კარგი საქონელი გვაქვს და რა იაფად ვყიდით.

(1—ხალ.—1) პატივისცემით **კ. ოგანიანც და შვილები.**

ახლად გახსნილი

ტფილისის

კერძო სამკურნალო

კარგად ყოველ დღე მოსიარულე ავადმყოფთათვის.

ვოგზლის ქ., № 8, ს. ენფიანჯიანცისა, ტელეფ. 695.

ე. გ. **ფელდშროვი**—ყოველ დღე, ოთხშ. და კვირის გარდა, 11—12 ს. შინაგანი და ბავშვების ავადმყოფობანი.

ვ. დ. **ლამბაშიძე**—პირველ სექტემბრამდე შეაჩერა მიღება.

ბ. ა. **პოპოვი**—პირველ სექტემბრამდე შეაჩერა მიღება.

ა. ნ. **დიასამიძე**—ყოვ. დღე, 11½—12½ ს. სიფილისი, კანისა და ვენერ.

ნ. მ. **მელიქიშვილი**—ყოველ დღე, ქირურგ. და ქალებისა, 1—2 ს.

ე. გ. **გომართელი**—ყოველ დღე, შინაგ. და ბავშვ. ავად. 2—3 ს.

ვ. ს. **მუსხელიშვილი**—ყოვ. დღე, კვირის გარდა, 2—3 ს. თვალისა.

მიკროსკოპიული, ბაქტეროლოგიური და ქიმიური გამოკვლევანი; აგრეთვე ყვავილის აცრა და ძიძებისგასინჯვა. ფასი რჩევისათვის 50 კაპ.

ოპერაციები და კონსილიუმი მოხიგებით.

(წლ.—5.—99)

ექიმი ა. ნ. დიასამიძე განისა და გენერიულ ავადმყოფებს იღებს ყოველ დღე დილით 12—1 ს. საღამოთი 6—8 ს. ბუთმაბათობით მხოლოდ დილით 8—9 ს. გვირაბებით ავადმყოფებს არ იღებს. მოსკოვის ქ., N 4. სახლი გაბამვილისა. (უ)

ექიმები ქ. თ. ტყეშელაშვილი ქუთაისში იღებენ შინაგან და **სპეციალურად ვენერიულ** სნეულებით ავადმყოფთ (სუსუნატი, სიფილისი, სამარდა ძილის, ბუშტის და თირკმელების (ჭაჭების) სატკივარი, დილით 9—12, საღამოთი 5—7: კვირაობით მხოლოდ დილით. ტფილისის ქ., სახლი ფირალოვისა (70—კვ.—1)

ექიმი ქუთაისის სათავად-აზნაურო ქართული გიმნაზია

ამით აცხადებს, რომ ყმაწვილების მიღება პირველ განყოფილებაში დანიშნულია ამა წლის 28 აგვისტოსთვის. სხვა განყოფილებასა და კლასებში თავისუფალი ვაკანსია სრულიად არ მოიპოება.

ხელმეორე გამოცდები დაიწყება 24 აგვისტოს.

სწავლის ფული **50 მანეთია** წელიწადში. (1—ნ.—1)

დეპეშები

პეტერბ. დეპეშათა სააგენტოსაგან)

2 ივლისი

ს პ ა რ ს ე თ ი

ლონდონი. დეპუტატთა პალატა. გარეშე საქმეთა მინისტრს გრეის სპარსეთის საქმეების შესახებ დეპუტატებმა ოცზე მეტი კითხვა მისცეს. გრეის ახალი არაფერი უთქვამს. მან, სხვათა შორის განაცხადა: იმ ფაქტიდან, რომ რუსეთისა და ინგლისის მთავრობები ერთმანეთს ატყობინებენ, თუ რა ზომებია საჭირო უცხოელების ინტერესების დასაცველად სპარსეთში, არ შეიძლება ის დასკვნა გამოვიყვანოთ, ვითომ თვითეული ამათგანი პასუხისმგებელი იყოს მეორეს მოქმედებისთვის. პონსონიმ გრეის ჰკითხა: შეთანხმდით თუ არა რუსეთის მთავრობასთან, რომ კაზვინიდან თეირანში რუსის ჯარი ინგლისის თანხმობით გაიგზავნოს და მხოლოდ მაშინ, როდესაც თეირანში უცხოელებს რაიმე შიში მოელითო. გრეიმ უპასუხა, რუსეთის მთავრობამ გარკვეულად განაცხადა, რომ თეირანში ჯარს მხოლოდ იმ შემთხვევისთვის გავგზავნი, როდესაც ევროპიელებისთვის რაიმე განსაცდელი იქნება მოსალოდნელი. სხვანაირი შეთანხმება ჩვენსა და რუსეთს შორის არ არისო.

თავრიზი. ეს ორი დღეა, მთავარ მეჩეთში რამდენიმე ფანატიკოსი მოდი უმუშევარი რევოლიუციონერები იკრიბებიან და თათბირობენ იმაზე, თუ როგორ განდევნონ სპარსეთიდან რუსის ჯარი, ხოლო რუსეთის საქონელს ბოიკოტი გამოუცხადონ. კაზვინის და რეშტის ენჯუმენებმა თავრიზში დეპეშები გაუგზავნეს. ენჯუმენები მცხოვრებთ წინადადებას აძლევენ, რუსეთის შაქარს, ნავთს და სხვას ნუ იყიდითო. მათმა წინადადებამ შედეგი ვერ მოიტანა. რევოლიუციონერები და შაჰსევანები თავრიზის გზებზე დათარეშობენ, ვაჭრები ძალიან შეწუხებულნი არიან იმათგან. ვაჭრებმა რუსეთის კონსულს რამდენჯერმე სთხოვეს, დაიცავით თეირანის და არდებილის გზებიო.

თეირანი. სერდარ ასადმა და სეპეხდარმა ისარგებლეს ბნელი ღამით და თეირანში შევიდნენ. მათ დაიჭირეს მეჯლისის შენობა და სეპეხსალიარის მეჩითი. ქალაქში თოფის სროლაა. პრინცებმა იზზუდ-დოვლემ და ნაიბურ-დოვლემ რუსეთის საელჩოს შეაფარეს თავი. საადუდ-დოულე გულხაკში დასახლდა. შაჰი სალტანეტაბადში მაგრდება.

ლონდონი. რეიტერის სააგენტოს თეირანიდან ატყობინებენ: მთელ ღამეს განუწყვეტელი ომი იყო. დილით რევოლიუციონერებმა რამდენიმე ადგილი დაიჭირეს. მოსალოდნელია, რომ ყაზახები მათ ზარბაზნებსა და თოფებს დაუშენენ. სეპეხდარმა და სერდარ ასადმა რუსეთისა და ინგლისის რწმუნებულებს აცნობეს: თუმცა ლიახოვის სახლზე რუსეთის ბაირაღია აფრიალებული, მაგრამ იძულებულნი ვართ, ამ სახლს თოფები დაუშინოთ, რადგან იქ ყაზახები გამაგრდნენო.

იუწყებიან, რომ შაჰის ჯარი სცდილობს თეირანში ჩრდილოეთით შევიდეს.

თეირანი. 30 ივნისს, დილის 6 საათზე, სეპეხდარმა და სერდარ ასადმა ისარგებლეს იმით, რომ თეირანის შესავალს არავინ იცავდა და ქალაქში ყაზახები არ იყვნენ და თეირანში შევიდნენ. მათ დაუყოვნებლივ დაიჭირეს საყარაულო ადგილები, დაუყენეს დარაჯები და დაკეტეს ალაყაფის კარებები. აგარაკ ვერგენდედან, სადაც ეხლა რუსეთის საელჩოა, გამოგზავნილმა საელჩოს კაცმა ძლივს-ძლივობით მოახერხა თეირანში შესვლა. მან რუსეთის ქვეშევრდომებს გადასცა, რომ თქვენ სახლებში რუსეთის ბაირაღები გამოჰკიდეთო. ამის შემდეგ საელჩოს მოხელემ ინახულა სეპეხდარი, სერდარ ასადი და ეფრემა. ამ უკანასკნელებმა საელჩოს მოხელეს გადასცეს: რადგან რუსეთ-ინგლისის ელჩების შუამავლობით სასურველ შედეგს ვერ მივახწიეთ, ამიტომ გადავწყვიტეთ თეირანში მისვლა, სადაც ვეცდებით ჩვენის მოთხოვნების განხორციელებას. ამისდა მიუხედავად ჩვენ მოუცდით საელჩოების წინადადებას, თუ ამ უკანასკნელებს სურთ რაიმე წინადადებით მოგვმართონო. ჩვენ ხელს არ ვახლებთ ამ უცხოელებს, არც სპარსეთის ყაზახთა ბრიგადის რუს ოფიცრებს და მათ ოჯახებსაც. ჩვენ თვითონ ვკისრულობთ მათ დაცვასაო. ქალაქში შედარებით მშვიდობიანობაა, მხოლოდ ხანდისხან თოფის სროლა და ყუმბარების აფეთქება ისმის. ქუჩებში გაკრულია რევოლიუციონერების განცხადებები. რევოლიუციონერები მცხოვრებთ უხსნიან, მშვიდობიანობის დასაცველად ჩამოვედითო. რევოლიუციონერები ირწმუნებიან, ყაზახებს ხელს არ ვახლებთ, თუ თვითონ არ გვაიძულესო.

პეტერბურგი. კუნძულ კრიტოსის ოთხმა მფარველმა სახელმწიფომ იმ ზომების გარდა, რომელიც გუშინ იყო დეპეშაში მოხსენებული, თავიანთ ელჩების პირით საბერძნეთის მთავრობას გადასცეს, რომ ისეთი არაფერი ჩაიდინოს, რაიც ოსმალეთს ომის მიზეზს მისცემსო.

სტამბოლი. 30 ივნისს ოსმალეთის მთავრობას ჩააბარეს კუნძულ კრიტოსის შესახებ ნოტა. არქიპელაგიდან გასული ფლოტი პირველ ივლისისთვის სალონიკში მოიყრის თავს.

გარდაიცვალა სულთნის ძმა, პრინცი სულეიმანი.

სტამბოლი. კანეიდან იუწყებიან, მფარველ სახელმწიფოების დეკლარაცია კრიტოსის მთავრობას 30 ივნისს ჩააბარესო.

ბერლინი. „ზიუდდოიტშე-რეიხსკორესპონდენცი" სწერს: ჯერ ისეთი არაფერია, რაიც მფარველ სახელმწიფოებს ხელს შეუშლიდეს კუნძულ კრიტოსის საკითხის მშვიდობიანად გადაწყვეტაში. რა თქმა უნდა, კრიტოსის საკითხის გადაწყვეტის დროს ეროვნული ბრძოლა ასტყდება. ეს კარგად იციან მფარველმა სახელმწიფოებმა და ისინი შესძლებენ ამ საფრთხის მოსპობას.

საზღვარ-გარედ.

მადრიდი. გაზეთ „დიბერალის" 30 ივნისს თარიღით ატყობინებენ: როგის ცუტები (ტომი) აუარებელ თემებთან ერთად თავს დაეცნენ ქალაქ ფეცას. დიდი ბრძოლის შემდეგ ამ უკანასკნელებმა ქალაქში შესვლა მოახერხეს.

ბერლინი. სამშვიდობო კანცლერად დანიშნა შინაგან საქმეთა სტატს-სეკრეტარი, უფლებათა დოქტორი ფონ-ბეტმან გოლვეგი.

სამშვიდობო კანცლერის მოადგილედ და შინაგან საქმეთა სტატს-სეკრეტრად დანიშნა პრუსიის გაჭრობის მინისტრად ნამყოფი დელბრიუკი: ამ უკანასკნელის ადგილზე—სამშვიდობო სახელის მდივანი სიდოვი. შინაგან საქმეთა სტატს-სეკრეტრის თანაშემწე გერმუტი დანიშნა სამშვიდობო სახელის სტატს-სეკრეტრად. პრუსიის საერო განათლების მინისტრი კაიდე სამსახურიდან დაითხოვეს; იმის ადგილზე ინიშნება ბრანდერბურგის ობერ-პრეზიდენტი ფონ-ტროტტცუ-ზოლტი. ბიულოვს ებოძა შავი არწივის ორდენი.

კოპენჰაგენი. დანიის მეფის გაზეთ „მოდგენის" რედაქტორი გეიმანი გეიმანი თავის გაზეთში დანიის მეფესა და რუსეთის იმპერატორს ცუდად შეეხო.

სიმლა. ჰოსტის თემის მცხოვრებთა და სხვათაგან შემდგარი ბრბო თავს დაესხა კაჯურის სამხედრო სადგურის დარაჯს—ერთ უნტერ-ოფიცერს და 7 სალდათს. ბრბომ მოჰკლა შვიდივე სალდათი და დასჭრა უნტერ-ოფიცერი. ინდოეთის შიდის 50 სალდათმა გაჰფანტა ბრბო და მოჰკლა სამი კაცი.

ბერლინი. იმპერატორმა ბიულოვის სახელზე რესკრიპტი გამოსცა. იმპერატორი სწუხს, რომ ბიულოვმა კანცლერობას თავი მიანება და მადლობას უცხადებს იმ შრომისთვის, რომელიც მან სამშობლოსთვის გასწია.

ბერლინი. ბიულოვმა „გამბურგერ. კორესპონდენტის" მთავარ რედაქტორს გადასცა ის მოტივები, რომელმაც აიძულა კანცლერობისთვის თავი მიენებებინა. ბიულოვმა მკაცრად მოიხსენია კონსერვატორთა პარტია და განსაკუთრებით ამ პარტიის დიდერები. ბიულოვი პარტიას უსაყვედურებს, მან უარჰყო მემკვიდრეობაზე ახალ გადასახადის შემოდებაო. კონსერვატიულ პარტიის მოქმედება ბიულოვის სიტყვით, სოციალ დემოკრატებს აძლიერებს. მეო, უთქვამს ბიულოვს, არც განსაკუთრებულ, არც პოზიტიურ ზომებისთვის არ მიმიმართაოს, მაგრამ მაინც შეეძლო სოციალ-დემოკრატების აღკვეთა. თუ შედეგ არჩევნებში სოციალ-დემოკრატები გაძლიერდნენ, ეს კონსერვატორთა პარტიის მოქმედების ნაყოფი იქნება. მე არ დაყოთხოვე რეიხსტაგი, რადგან მეინდა დებერალურ და სოციალ-დემოკრატიულ უმრავლესობისა, რომელიც არ დაამტკიცებდა ბირდაბირ გადასახადს—400.000.000 მარკას. რაც შეეხება ცენტრს, რომელმაც მემკვიდრეობაზე ახალ გადასახადის დაწესებაზე უარი სთქვა, ეს იმით აიხსნება, რომ ცენტრს უნდოდა კონსერვატორებისთვის ესაზრდოებინა და შემდეგ ჩემთვის ფეხი წამოედო. პოლონელებმა კანონპროექტს ხმა მარტო იმისთვის არ მისცეს რომ მე ვეჯავრებიო მათ. სოციალ-დემოკრატებმა პოლონელებს იმიტომ არ მიეცეთ ხმა კანონპროექტისთვის, რომ პრინციპიალურად წინააღმდეგნი იყვნენ.

რუსეთი

ყაზანი. ნაფიც-ვექილთა საბჭოს თავმჯდომარემ და ყველა წევრმა უარი გაუცხადეს საბჭოს წევრობაზე. მიზეზი ის არის, რომ ნაფიცმა ვექილმა კუდინოვმა ზოგიერთ ვექილებს უჩივლა საკონკურსო მართველობებში ანგარებისთვის მოქმედებენო. ეს საქმე განიხილა სამოსამართლო პალატის საზოგადო კრებამ. ნაფიცმა ვექილება შეურაცხყოფად მიიღეს პალატის დადგენილების მოტივები.

იეკატერინოსლავი. კატორგიდან გამოქცეულის დაჭერის დროს მოჰკლეს ბოქაულის თანაშემწე ხარბოლოვიჩი, დასჭრეს ერთი პოლიციელი. გამოქცეული სროლის დროს მოჰკლეს.

მოსკოვი. ღამე, ქალების სატუსაღოდან გაიქცა 12 პოლიტიკური ტუსაღი და ერთი სისხლის სამართალში მიცემული. 12 პოლიტიკურ ტუსაღ ქალს კატორგა ჰქონდა გადაწყვეტილი. ტუსაღებს თან გაჰყვა ზედამხედველი—ქალი ტარასოვისა ჰფიქრობენ, რომ ტუსაღებმა მოისყიდეს ტარასოვა.

სერპუხოვი. სატუსაღოდან გაიქცა ხუთი ტუსაღი.

პეტერბურგი. დღე-ღამეში ხოლერით ავად გახდა 120. გარდაიცვალა 43, ავად არის 814 კაცი.

ხოლერის მხრივ საშიშოდ გამოაცხადეს რიაზანის გუბერნია და მდინარე ოკა.

ორლოვი. სოფელ სივოდის მახლობლად მოჰკლეს სახაზინო დუქნების ფულის ამკრეფი და საერობო დარაჯი.

იარანსკი. კაკარკის მახლობლად მოჰკლეს საეკლიზიო ფულის ამკრეფი და საერობო დარაჯი, დასჭრეს მეეტლე. მეეტლეს სიტყვით თავდამსხმელები ბევრნი ყოფილან, როგორც ფიქრობენ, თავდამსხმელებს 500 მანეთი უნდა გაეტაცნათ.

ორიოლი. სახელმწიფო საბჭოს წევრად ერობამ ხელმეორედ აირჩია მიხეილ სტაროვიჩი.

მოსკოვი. ქალების სატუსაღოდან გაქცეულთაგან დაიპატიმრეს ორი ტუსაღი. ზედამხედველი ქალი მათთან ერთად გაიქცა. დანარჩენი ორი ზედამხედველი—ქალი და ერთი ზედამხედველი შეკრულები ნახეს. ჰფიქრობენ, რომ ეს ძალად ჩაიდინეს. სამივენი დაიპატიმრეს.

სოფლად

გაჭირვება ხალხისა.

(წერილი ქვიშხეთიდან)

„სოფელი ყანაზე უძაღლო, მაგ გაგვარე უჯოხოო", ამბობს ქართული ანდაზა, რომელიც ზედ გამოჭრილია ჩვენს არე-მარეზე სახოგადოდ და გურძოდ ქვიშხეთის სახოგადოებაზე. რაც ამას წინად გაცნობეთ თ. ამიდახვრის მოქმედების შესახებ, ის მკრთალი ჩრდილია იმისა, რაც ნამდვილად მოხდა—ხალხს ატეხეებდნენ, სულსა ჭლიდნენ, უკანასკნელ სარჩოს და ქერს ართმევდნენ. „უძაღლო ქვეყანაშიო" თ-დი ამიდახვარი, რაც უხდოდა, იმას სჩადიოდა. იქამდისაც კი მივიდა საქმე, რომ სკოთხი დროებით გაღებებულ გელეხთა შესახებ ანახდეულად გადასწყვიტა თ-მა ამიდახვარმა. დავალებას დროებით გაღებებულ გელეხს, ამა და ამ ფასად უნდა მეისეიდნახდეთ და საქმე გათავებული იყო, დიდი წინააღმდეგიც რომ უოფილიყო ამისა გაბედხიერებული გელეხი. ბირობა მამულით სარგებლობის შესახებ იწერებოდა და კაი ბიჭი იქნებოდა ის, ვინც უარს განაცხადებდა ხელის მოწერაზე—ძოთახი და მისი ჯარი. აწერდა გელეხი ხელს აუტანელ ბირობაზე და წინ და წინვე ჭკვიანდა იმას, რას დაძრთებდნენ თ-დი ამიდახვარი ან მისი მოურავები, როცა გადასახადის დრო მოადწევდა.

რამდენმამე გელეხმა განიზრახა ადგილობრივ მომრიგებელ შუამავლთან მიმართვა იმ იმედით, რომ თ-დ ამიდახვარის მოქმედებას კანონის ფარგალში მოაქცევდნენ, მაგრამ აქაც უიმედოთ დარჩა გელეხი. მომრიგებელმა შუამავლმა იმის მეტი ვერა ურჩია რა, რომ სასამართლოს მიემართოთო და ამით მიდატესებურად ხელი დაიბანა.

ბოდიში? ბოდიში რა თვალით შეურებდა ამ საქმეს? იკითხავს მკითხველი. იცი, ბატონო, მორიდან შეგრეტდა და თავის სიხუმით თითქო „ბარაქალას" ეუბნებოდა თ-დ ამიდახვარს. მართდა და, ქვიშხეთის საზოგადოება ამ ჟამად ბოდიშის „კრამოლის" ბუდედ ძიაჩნია. აქ მოქმედებს სახოგადოების ხარჯზე მთავრობის მიერ დანიშნული შამასახლისი 12 სტრაჟნიკითა (მათ მოქმედებაზე შერე გეკითხები და-

ბარაკი) და ვინც ხალხის შეგონწრფვებასა და დაშინებაში ადმინისტრაციას ხელს შეუწყობს, ის ბოლიციის დამხმარეთ უნდა ჩაითვალოს. სწორედ ამ თვალით უყურებდა ბოლიცია თ-დ ამილახვრის საქციელს.

ამისარად, ბოლიცია ეუბნება, ვიდრე მას არ მოსთხოვა სქმის გამოძიება უმთავრესმა მთავრობამ, ხოლო ეს მოთხოვნა გამოწვეული იყო გლეხების საჩივრით. სქმის გამოძიება მიენდო ამათ, ვინც ავის თვალით არ უყურებდა თ-დ ამილახვრის მოქმედებას და, ზოგიერთის სიტყვით, ხელსაც უწყობდა მას. რადა დაბრკა უნდა, რომ მაზრის ადმინისტრაცია თავს მიიცავს და მიიტ არ გაიცხელებს ამ სქმით.

მაზრის უფროსი, როგორც გწერდით, იყო ქვიშხეთში 18 ამ თვეს და, თანახმად უმაღლეს მთავრობის მოწერილობისა, გამოჭკითხა ხალხს, ვის რა გადასახდეგინა უკანონოდ თ-მა ამილახვარმა. საჩივარი ბევრმა გაბედა და სქმე იმით გათავდა, რომ მაზრის უფროსმა განუცხადა გლეხებს,—ჩემს თანაშემწეს გადავცემ ამ სქმეს და ის უფრო დაწვრილებით გამოძიებსო. იქნება ასეც მოხდეს, მაგრამ დაინტერესებული ამ საგნის შესახებ სულ სხვა აზრისანი არიან. ისინი კარგად ჭხედვდნენ, რა თვალით უყურებდა ბოლიცია თ-დ ამილახვრის მოქმედებას და რაცა საჩივარი გაჭგზავნეს გუბერნატორთან და ნამესტნიკთან, იმედი ჭქონდათ, სქმის გამოძიებას მიანდობდნენ ისეთ მოხელეს, რომელსაც არავითარი დამოკიდებულება არ ექნებოდა გორის მაზრის ადმინისტრაციასთან. რაკი ეს იმედი არ გამართლდა, ხალხი დაწეებულ გამოძიებას უიმედოდ უყურებს.

წელან აღვნიშნე, რომ ქვიშხეთის საზოგადოება, ვითარცა „კრებულის“ ბუდე, გაზაფხულს აქეთ ისჯება შეოქი. დიდ, ისჯება და სასტიკადაც ისჯება. რათა, რისთვის? ითხოვდ. ამაზე კითხვას იძლევა თვით ხალხი და პასუხის მიღება შეუძლებელი სდება. თუ ვისმეს ჭკონია, რომ სასჯელი იმაში გამოიხატება, რომ საზოგადოება ყოველ თვიურად მთავრობის მიერ დანიშნულ მასასხლისის და სტრაჟნიკების შესანახად იხდის 250 მანეთს—სცდება. ეს სარჯი მძიმეა, გადახდა უკანასკნელ ზომამდე გადატკებულ გლეხისათვის აუტანელია, მაგრამ ეს ტვირთი შეგრებია იმისთან, რასაც აყენებენ სოფლის მოხელენი ხალხს, არაფერია. აწუერა ხალხის შეგონწროვებისა მაროდიც ძნელია.

რეპრესიები გამოიწვია სხვა და სხვა გარემოებამ. ახლა გაზაფხულზე ქვეშხეთის ბოლტფორშის მახლობლად დამე მოჭკლეს თ-დ სუმბათაშვილის ტყის მცველი ქურდობისძეს. იმ დროს, როცა მას იმავე სუმბათაშვილის მოურავი დ. სეფსაძე და სხვა მოსამსახურენი სულ ოცი ნაბიჯის მანძილზე მისდევდნენ მოკლულს. ვინ მოჭკლა ქურდობისძე, ან რად მოჭკლეს იგი, არავინ იცის. ჭორი ათასნაირი ტრიალებს, მაგრამ ჭორი ჭორად რჩება, გამოძიება თავისით სწარმოობს და ვიდრე შკვლელი აღმოჩნდებოდეს, ხალხს დაწუნენ და დამნაშავე მოსთხოვეს, წინააღმდეგ შემთხვევაში, უთხრეს მათ ბოქაულმა, ეგზეკუციას ჩაგიყენებთო. იმათ ეცოდინებათ, ვინც ახლდა მოკლულსა, ჩვენ არ ვიცით ვინ ან რად მოჭკლა ქურდობისძე.

არ გასულა ამას შემდეგ დიდი ხანი და იმავე ბოლტფორშის მახლობლად მოჭკლეს ქვეშხეთის საზოგადოების 2 ათასული, ადგილობრივი მცხოვრებნი აბრამაშვილი და თავსხრაშვილი. ეს შკვლობაც იმსაირადვე გამოურკვეველი დღეს, როგორც ქურდობისძისა. თუ შესაძლებელი იყო იმის ფიქრით, რომ ხალხი ავის თვალით უყურებს თ. დ. სუმბათაშვილის ტყის მცველს, ამისავე თქმა ათასულებზე შეუძლებელი იყო. ბარიქით ხალხი მაღლიერი იყო ერთისაც და მეორისაც და შეუძლებელი იყო იმის წარმოდგენა, ვითომ ისინი ხალხიდან ვინმეს მოჭკლა, მაგრამ მაზრის ადმინისტრაციამ ეხლანდელ დროისთვის ჩვეულებრივის საზომით გაზომა საქმე და იმის მაგიერ, რომ ცდილიყო ზედ-ზედ მოშხდარი შკვლობა გამოერკვია, ქვეშხეთის საზოგადოებას ჩაჭკიდა ქეჩოში ხელი და მკვლელობის ადმოჩენა მოსთხოვა. გარდა ამისა, გადაუენა არჩეულა მამასახლისი. დანიშნა ადგილობრივი მეშამულე გ. სვანელი მამასახლისად, სტრაჟნიკოს რიცხვი ათამდის აიყვანა და ახლად ადმინისტრაციას დაუკლა დამნაშავის ადმოჩენა. ამაგე ხანებში ტყე შეიმოსა და საგმიროდ მიშადულ ესრედ წოდებული რამდენიმე ჩვენს არე მარეში გაჩნდნენ. ერთის მხრით ზემოხსენებულმა მკვლელობამ, მეორეს მხრით რამდენიმე გაჩენამ ადმინისტრაცია სრულებით გააბორტა და ცხენს რომ გურა დაკდა, უნაგირს მოსწვა, და ამის აქეთ მოდის და მოსტარის თავის წუთა-სოფელს ისედაც დაბეზღებული ხალხი.

საქმე ამით არ გათავებულა: 6 მაისს ჩვენს დაბაში ვიდაც ბორტომომქმენი თავს დესენენ ქვეშხეთის მამასახლისს სავანელს, რომელსაც თან ახლდა აზნაურთა სტრაჟნიკი; ბირველი მძიმედ დასჭრეს, ხოლო მეორე მოჭკლეს. ეს ამბავი მოხდა სურამის ბოქაულის რეზიდენციაში, თითქმის ამის კარებთან და მიუხედავად იმისა, რომ სცამთა ძალა და დრო ჭქონდა, თავდაცსმულნი ვერ აღმოაჩინა. სამაგიეროდ, ქვეშხეთის მამასახლისად დანიშნა ვიდაც გოზალოვი, რომელიც ნამდვილი დგომარეობა ადმოჩნდა ხალხისათვის, მაგრამ ამის შესახებ შემდეგ. **ზემოური.**

ახალი ამბავი

ტფილისი.

◆ **კავკასიის ნამესტნიკი.** სავარაუდებელი გაზეთი „ზემშჩინა“ იუწყება, რომ ნამესტნიკი გრაფი ვორონცოვ-დაშკოვი კავკასიაში აყიარ დაბრუნდება; იმის ადგილზე ნიშნავენ ერთ-ერთ დიდ მთავარს, ხოლო ახალ ნამესტნიკის თანაშემწედ დანიშნება გზათა მინისტრი რუხლოვიო.

◆ **კიდევ საბავშვო ბაღის შესახებ.** როგორც ვწერდით, ვერაზე აკრძალეს ქართველ მშობლების მიერ გამართული საბავშვო ბაღი. სქმის ინიციატორებმა მიმართეს სახალხო განათლების მინისტრს და შეეკითხნენ, მართლა არ შეიძლება, რომ 5-6 წლის ქართველმა ბავშვმა ქართულად ილაპარაკოსო? სამწუხაროდ, გამართვის ინიციატორებს დღემდე არ მოსვლიათ პასუხი.

◆ **ქალაქის თავი.** ტფ. ქალაქის თავი ვ. ნ. ჩერქეზიშვილი უკვე პარიზშია. ამ დღეებში ცნობილ ექიმის დეფოს სამკურნალოსაგან ტფ. ქალაქის გამგეობას მოუვიდა დეპეშა, რომ თავ. ჩერქეზიშვილს უსათუოდ ოპერაცია უნდა გაუკეთდეს და საჭიროა კიდევ 1800 მანეთიო.

◆ **ფულის კოლექცია.** როგორც მკითხველებს ეხსომებათ, ტფ. გუბერნიის თავად-აზნაურთა კრებამ წელს 2000 მანეთი გადასდო მიწათმოქმედების სამინისტროს რწმუნებულად ნამყოფს ბ ნ მედვედევისაგან ძველი ფულის კოლექციის შესაძენად. ამ დადგენილების შესასრულებლად ამ სამი დღის წინად დაბა ბორჯომში წავიდნენ გუბერნიის მარშლის მოადგილე თავ. პ. ი. თუმანიშვილი და ე. ს. თაყაიშვილი. მათ კოლექცია უკვე ჩამოიტანეს. კოლექციაში შედის 1100 ცალამდე ვერცხლისა და სპილენძის ფული ძველის დროისა. კოლექციაში არის რომაული, ბერძნული, ქართული და სპარსული ფული.

◆ **გაფიცვა შიმშილით.** „კასპს“ ტფილისიდან დეპეშით ატყობინებენ: მეტეხის ციხეში კატორგელები შიმშილით გაიფიცნენო. მიზეზი—სეირნობის აღკრძალვაა.

◆ **ცოლების უკმაყოფილება.** „ს—კ. გაზეთა“ შემდეგს ამბავს გადმოგვცემს: „ქალაქი არმავირი კაფე-შანტანებით არის სავსე. არმავირის მცხოვრები გაათავებს თუ არა მუშაობას, იმ წამსვე კაფე-შანტანში გარბის და იქ ჩარჯავს უკანასკნელ კაპეიკს. სახლში კი მშივრები არიან ცოლიც და შვილებიც. არმავირის მცხოვრებთა ცოლებს გადუწყვეტიათ ბოლო მოუღონ ასეთ ცხოვრებას. მათ კრება გაუმართიათ და დაუდგენიათ, მიჰპარონ ადმინისტრაციას, რომ კაფე-შანტანები დაჰკეტოს. თხოვნა უკვე დაწერილია და ხელის მოსაწერად დააქვთ. თხოვნას არმავირის პოლიციმეისტერს გადასცემენ. თუ ამ საშუალებამ არ გასჭრა, ქალეს გადაუწყვეტიათ, უფრო სასტიკ ზომებს მიმართონ.

◆ **გლეხები სამუშაოდ.** ამ დღეებში ტფილისზე გაიარეს ყარსის ოლქისა და ბორჩალოს მაზრიდან დაბრუნებულმა ქსნის ხეობელმა გლეხებმა. გლეხები ნამგლებითა, ცელებითა და სხვა იარაღით დალილი-დაქანცულნი ლასლასით მიდიოდნენ ტფილისის ქუჩებზე. ეტყობოდათ, დიდი მანძილი უნდა გაევლოთ ქვეითად. გამოკითხვის დროს გამოირკვა, რომ გლეხები თათრების სოფლებში ყოფილიყვნენ დღიურ სამუშაოზე. დღეში სულ დიდი 40—50 კაპეიკს ძლივს აძლევდნენ თურმე. ისე გაუჭირდა ამ ბოლო დროს ჩვენ გლეხს, რომ თითქმის სპარსეთის საზღვარზე მიდის დღიურ მუშად, მაგრამ იქაც ორიოდე აბაზზე მეტს ვერა შოულობს.

◆ **მკვლელობა.** სოფ. წილკნიდან გვატყობინებენ (დუშეთის მაზრა). კვირას, 28 ივნისს, როდესაც ს. ერედიდან დაბრუნებულა კოლა დედაბრიშვილი, ს. ძალისის მახლობლად, საღამო ხანს, გზაში დაჰხვედრიან ბოროტ-განმზრახველნი და მოუკლავთ. მოკლულს რვა ტყვიის ჭრილობა აღმოაჩნდა. მკვლელები მიიმალნენ.

◆ **სასამართლოში.** ოთხ მკათათვეს ოლქის სამხედრო სასამართლოში განსახილველად დანიშნულია ბაქმე იოველ, მიხეილ და დავით დარჩიაშვილებისა და ალექსი ესიტაშვილისა, რომელთაც ბრალდებათ შეიარაღებული თავდასხმა ს. ანაგაში (ქიზიყი) იოთხ თებერვალს ამა წელს. 9 მკათათვეს იქავე დანიშნულია საქმე ტფილისის რ. ს. დ. პ. მეორე რაიონის ორგანიზაციაში მონაწილეობის მიღებისთვის გრიგორ და სამსონ ცინცაძეებისა.

◆ **ნების დართვა.** ნამესტნიკის საბჭომ დაადგინა, ნება მიეცეს ბაქოს ქალაქის თვითმართველობას აიღოს სესხად წყლის გასაყვანად 26,200,000 მანეთი.

◆ **სხდომები საერობო საკითხის განსახილველად.** დღეს, 3 ივლისს საღამოსთვის დანიშნულია კავკ სასოფლო სამეურნეო საზოგადოების საბჭოს სხდომა. საბჭომ უნდა განიხილოს საკითხი ერობის შემოღების შესახებ. საბჭომ თავის სხდომაზე ამ საკითხის განსახილველად მიიწვია 35 მდე წევრი და გარეშენი. სხდომა რამდენსამე დღეს გასტანს.

◆ **ქართველების დევნა.** ახალი ამბავი არ არის, რომ ქართველ მუშას სამუშაო ვეღარსად უშოვნია. ეხლა თურმე ქართველ ვაჭრებსაც დაუწყეს დევნა. განჯაში რამდენისამე ქართველ ვაჭარს სადგურთან სავაჭროები ჰქონია. ქართველების განჯაში ყოფნა, როგორც გადმოგვცეს, ბევრს არ მოსწონებია და ახირებიან: წადით თქვენს ქვეყანაში, იქ ივაჭრეთ, აქ ჩვენ ლუკმას ნუ გვართმევეთო“. საქმე ადმინისტრაციამდე მისულა და ვაჭრები განჯიდან გაუდევნიათ. ვაჭრებს გადაუწყვეტიათ, ნამესტნიკს მიმართონ.

◆ **საოპერაციო ბიურო.** მოვიყვანთ ცნობებს იმის შესახებ, თუ როგორ აწარმოებდა საქმეს კავკ. სასოფლო-სამეურნეო საზოგადოება. საზოგადოებასთან არსებულ საოპერაციო ბიუროს განაგებდა ბათუმის ეხლანდელი ქალაქის თავი თავ ანდრონიკაშვილი. 1908 წელს ბიუროს გაუყიდნია 82 000 მანეთის იარაღი და სამკურნალო მასალა; 1899 წელს—124,000 მანეთისა, 1900 წ.—97,000 მანეთისა; 1901 წელს—78,000 მ., ხოლო 1902 წელს—42,000 მან. ამ დროიდან ბიუროს გამგედ მოწვეულ იქნა პ. ყიფიანი. იმის ხელში 1903 წელს ბიუროს გაუყიდნია მასალა და იარაღები 32,000 მანეთისა, 1904 წელს—101,000 მან., 1905 წ.—36,000 მან. 1906 წელს ბიუროს მოქმედება დაცემულა და მთელი საანგარიშო წლის წარმოება 9000 მანეთით გამოხატულა. 1907 წელს [illegible] საოპერაციო საქმეები ძალიან შეფერხდა. საბაქონო სკლადის [illegible] საქმის წარმოება, ბიუროს გაძგეგლობა და სხვა საქმეები დააწვა თითქმის ერთად-ერთ კაცს ეგ. იოსელიანს. მაინც ბიუროს 20,000 მანეთის საქონელი გაჰყიდა. ამის შემდეგ, როგორც ვიცით, ასტყდა განგაში—საზოგადოება მოკვდა, უნდა გავაცოცხლოთო, და ცნობილ ვერმიშევისა და სხვების მეთაურობით გაანხლდა საბჭოს ახალი წევრებისა და მდივნის არჩევანი. ბიუროს გამგეგლობა ჩაჰბარდა ბ ნ ფირალოვს. მიუხედავად ამისა ბიუროს საქმეები ვერ გამოკეთდა, პირიქით ცაეცა. ბიუროს განყოფილებანი თელავსა, სიღნაღსა და სხვაგან დაიხურა და წარმოება ბიუროსი 1908 წელს 4,000 მანეთს არ ასცილებია. ბიუროს მოქმედება წელს თითქმის დასრულდა კიდეც, მაგრამ მას 4000 მანეთის საქონელზე მეტი ვერ გაუსაღებია. ასე „გაცოცხლდა“ საზოგადოება.

◆ ტფილისში ჩამოვიდა პეტერბურგის უნივერსიტეტის პრივატ-დოცენტი ახალგაზდა სომეხი მეცნიერი ნ. ადონცი, რომელიც შომპსწავლ სამხსწავლო წლიდან პეტერბურგის უნივერსიტეტში დაიწყებს ლექციების კითხვას სომხურ დიტერატურა-ისტორიის შესახებ. ადონცი ჩამოვიდა ტფილისში იმ განზრახვით, რომ კარგად შეისწავლოს ქართული ენა და კავკაზის ქართული სიძველენი მასალა.

◆ ტფილისის ქალაქის გამგეობის სასტატისტიკო ბიურომ გამგე თავ. შავდუ არდუთინსკი ორი თვით სამსახურიდან იქმნა განთავისუფლებული, ხოლო ბიუროს გამგეობა ჩაბარდა გამგეობის მდივანს სტ. ს. დანდურაძეს.

◆ 1 ივლისს, ნაშუადღევის 5 საათზე, ვორონცოვის ხიდიდან მტკვარში გადავარდა ვაგან უაზაროვი. უაზაროვს ჩაეშველნენ და გადაარჩინეს. თავის მოკვლის განზრახვის მიზეზი ისა ყოფილა, რომ უაზაროვს ამ დღეებში ცოლი გარდასცვლია და დარდში ჩავარდნილა.

◆ მუხრანის ბორანთან 1 ივლისს საღამოთი, მტკვარში ბანაობის დროს გიორგი წოვიანოვი წყალს ჩაუთრევია და დაუხრჩვია.

◆ 1 ივლისს ღამე გაუჩხრეკიათ მეეზოვე სარქის ააკიანცი პოლიციის მე-10 ნაწილში. მეეზოვეს აღმოაჩნდა რევოლვერი და ბებუთი. მეეზოვე დააპატიმრეს, რადგან ნება-რთვა არა ჰქონია იარაღის სატარებლად.

ტფილისიდან ჭულფამდე

ერთის თვალის გადავლებით.

მგზავრის წერილები. *)

მივედით ერევანში. სადგური და რკინის გზის შენობები აქაც კარგია, განსაკუთრებით მოსამსახურეთათვის სადგომი თითო სახლები, ლამაზი და ფართო ეზოებით. ქალაქიდან სადგური კარგა მოშორებითაა, ორ ვერსამდე იქნება. მისვლა-მოსვლის გასაადვილებლად ტრამვაია გაყვანილი, თუმცა ტრამვაიც არის და ტრამვაიც. სადღაც უშოვნიათ დაძველებული გაფხეკილ-გადაზნექილი ვაგონები, დაუგიათ მიღრანჯულ-მოღრანჯული რელსები, შეუბამთ ჩათლახი ცხენები და ტრამვაი დაურქმევიათ. მისვლისათანავე ამ გვარ ტრამვაით სარგებლობის ღირსიც ვერ გავხდით, რადგან დღესასწაულებისა გამო, დილით ტრამვაი არ მუშაობდა, ტრამვაით ჩვენ ვისარგებლეთ საღამოთი, უკან დაბრუნების დროს. ერთი შენიშვნაც ტრამვაიზე. ბევრ ქალაქში მინახავს ტრამვაი, მაგრამ მარტო აქ შევხვდი, რომ კონდუქტორი „ნაჩაის“ ფულს თხოულობდა და ძლიერაც გამიკვირდა. ღვთის წინაშე, გადაკრულში-კი იყო.

სადგურიდან ფეხით გავწიეთ. ქუჩა ფართოა, მაგრამ მოუკირწყლავი და ზედ ნახევარი არშინი სისქე მტვერი იყო. მტვრის მეტი რა მინახავს, მაგრამ ამ სისქეს და ასე უხვად არსად შევხვედრივარ. ფეხსაცმელი მტვერში ისე იფლობოდა, როგორც თოვლში. რაც აქ წვიმის დროს იქნება, ადვილი წარმოსადგენია. ჩემი თანამგზავრი აქ ერთხელ ყოფილიყო წინადაც. ავდარი შეჰხვედროდა, მაშინ ტრამვაი გაყვანილი არ იყოო და მაშინდელ აქაურ გასეირნებას ხმის კანკალით იგონებდა. ქუჩის იქით-აქეთ, ხან ნახევრად დანგრეული თიხით შეთითხნილი სახლი გვხდება, ხან თიხისავე მაღალი გალავანი. ეს თიხის გალავნები კი საინტერესოა. უტყეობას აქ ადამიანი თიხის რიგიანად მომზადებისთვის მიუჩნევია. თიხას ალბად ზელავენ და ისე აშენებენ კედელს. ზოგ გალავანს ორ საენამდე სიმაღლე აქვს. მერე ისეთი მაგარია, რომ ყუმბარა ვერ გაატანს. გაკეთება მართლა ბევრ შრომას და დროს თხოულობს, სამაგიეროდ, თუ რიგიანად გაკეთა კაცმა, მთელი სიცოცხლე ღობე მოსაგონებლადაც არ ექნება. ათასში ერთხელ ცოტა შეკეთება სახსენებელი არაა. დასწყევლა ღმერთმა, იმერეთში მარტო ცარიელი თიხის და ისიც სამი ოთხი არშინი სიმაღლე გალავანი კაცს შეუძლებელი ეგონება. მამა ჩემმა მთელი თავისი სიცოცხლე ღობე-მესერს და ჯებირებს გადაალია თავი და მაინც არ იქნა, ბოსტან-ყანას ღორი ვერ გადააჩვია; იმათ დინგს მაინც ვერ გაუძლო ვერც წნელმა და ვერც მუხის როკმა. აქაურ თიხის გალავნებზე კი, ჩიტი თუ გადაფრინდება, თორემ ღორი რას გააწყობს!

აი, შევედით ქალაქში. პირველი რაც კაცს თვალში ეჭხირება, უსუფთაობაა. საითაც შაიხედავ, ნაგავი და ტალახია. ჯერ ასეთი უსუფთაო ქალაქი არ მინახავს. ერთი კი აქაური ნიადაგი მეტის მეტი ნესტიანია, თლილი ქვაც სველია სინესტისაგან, სინესტე თალის თავად ძლიერ ხელს უწყობს და თითქმის აჩენს უსუფთაობას და ამისთანა ალაგას სისუფთავის დასაცველად კარგი თანხა და შეგნებაცაა საჭირო.

ქალაქის შუა გულ ოთხკუთხი ფართო მოედანია, მოედნის შუაგულ ვეებერთელა თლილი ქვის სვეტებზე აგებული ფარდული, სადაც დიდი ყაფნებია მოთავსებული. ალაგ-ალაგ ლამაზი თლილი მოწითანა ქვის ორ-სამ სართულიანი სახლიცა სდგას, მაგრამ ამათ გვერდით და უმეტესობა ისეთი ქოხ-მახებია, რომ გული აგერევა. ეზოების სისუფთავეზე ხომ ნურას იტყვი. შუა მოედნის ვერდით დიდებული ხუთთავიანი საკრებულო ტაძარია ამართული. ტაძარი შავი თლილი ქვისგანაა აგებული, ძლიერ მაღალია და რაღაც მტკიცე შთაბეჭდილებას ახდენს. კარგი თვალი ამ საყდარს ულუხანლუდანაც გაარჩევს. ეს საყდარი რუსებს თავიანთ სახელისთვის უფრო აუშენებიათ ალბად, ვიდრე საჭიროებისთვის, რადგან აქ რუსობა მხოლოდ მოხელეობაა და ისე მცხოვრები ბინადარი მოქალაქე არა ვგონებ ბევრი იყოს. საყდრის გვერდით ბაღია, მოუწესრიგებელი, უხეირო გზებით და ღარიბ მცენარეულობით, თუმცა ზოგიერთ ხის ახოვნობა იმტკიცებს, რომ ბუნება აქ ხეს გაზრდის და უფრო ნაყოფიერი შრომა საუცხოვო სასეირნო ბაღს გააშენებს. არის ერთი ქუჩა, ხილკოვის ქუჩას ეძახიან, რომელიც ელექტრონითაა გაჯათებული. საერთოდ გარეგნობით ერევანმა ჩემზე კარგი შთაბეჭდილება ვერ მოახდინა. ადგილმდებიარობაც სრულებით არ უვარგა.

ერევანი ერთი ძველი ქალაქთაგანია. მეშვიდე საუკუნეში, არაბების შემოსევის დროს, ერევანი ქალაქად იხსენიება. 1582 წელს მდ. ზანგას ნაპირზე ოსმალებმა ციხე გააშენეს. 1604 წელს ციხეში სპარსელები ბატონობდნენ. მეთვრამეტე საუკუნის დამლევს ქართლ-კახეთის მეფე და სრულიად საქართველოს მეთაური ერეკლე დიდი მოგერებიდან იერიშზე გადავიდა. რამდენჯერმე ბრწყინვალედ დაამარცხა სპარსელ-ოსმალები, არა ერთხელ მიესალმა მისი ელვარე ხმალი თეთრ-ჩაფხუტა არარატსა და ერევანიც ერეკლეს მოხარკე გახდა. შემდეგ ისევ სპარსელები გაბატონდნენ ერევანში. 1828 წელს რუსის გენერალმა პასკევიჩმა ერევნის ციხეზე იერიში მიიტანა და წაართვა სპარსელებს. ეს ციხე მიუვალად ითვლებოდა და იმის დაპყრობისათვის პასკევიჩის გვარს „ერევნელი“ მიუმატეს. ამ ციხის გალავანი ახლაც არის. ბევრი ვათვალიერე, მაგრამ ვერ გავიგე, რა უნდა ყოფილიყო იქ მიუვალი. დასავლეთით, მართალია, ციხეს ჩაუდის მდ. ზანგა, რომელსაც ღრმად ჩაუქლიბავს ფიქალი კლდეები და ძლივს ძლივობით გზა გაუკვლევია, მაგრამ ხეობა ისეთი ვიწროა, რომ წყლის გაღმიდან უბრალო ზამბურაკიც მტვრად გადააქცევს რადაც საცოდავად შეითითხულს დაბალ გალავანს. უნდა ვიფიქროთ, რომ მაშინ გალავანი უფრო მაღალი და მშოიანი იქნებოდა და თოფ-ზარბაზნებითაც გამაგრებული, თუმცა მიუვალ ადგილის ნაშთს მაინც არა ჰგავს აქაურობა. ნაკიხარის ერთ კუთხეში ჩრდილოეთის მხრივ რაღაც მკვიდრი და მაღალი, შავი, თლილი ქვისაგან აგებული სამ-სართულიანი სახლი შევამჩნიე. ეს სახლი სწორედ რომ ბატონობს იმ არე-მარეს. დავინტერესდი, ახლო მივედი. კარებზე მსხვილ მოვარაყებულ ასოებით ეწერა: Шустовъ и К-о. შუსტოვს, როგორც ეტყობა, მაგრა მოუკალთნია აქ. იმას უფრო მტკიცე საძირკველი ჩაუყრია, ვიდრე ძველი ციხის ამშენებელს. შუსტოვის ვებერთელა შენობა ამაყად გადაჰყურებს ღრმა ხევში შხუილით მომავალ ზანგას ნაპირებს და თამამადაც შეუძლიან დაიკვეხოს: „მე ვარ და ჩემი არაყი დამთრობელი ხალხისაო“. ამბობენ, ერევანში ციებ-ცხელება ხშირიაო, მე-კი მიკვირს, რაც იქ უსუფთაობაა, რატომ შავი ჰი, რიც არ გაჩნდება.

ერევანში ბევრს ხანს არ გავჩერებულვარ. ბევრი ხანია, რაც მწყუროდა ეჩმიაძინის ნახვა და რაკი ასე ახლო გავლის შემთხვევა მომეცა, გადავწყვიტე ერთი საათით მაინც შემეარა და იმისთვისაც თვალი გადამევლო. მითხრეს, მისვლა-მოსვლა ერევან-ეჩმიაძინს შუა ადვილია, სულ ექვსი შაური, ან ორი აბაზი ღირს დილიჟანითაო, მაგრამ, ჩემდა საუბედუროდ, დღესასწაულის გამო დილიჟანი არ მუშაობდა. მოვსძებნე ერთი მეეტლე, მაგრამ იმან საქმე მეტის-მეტად გააჭირა, ძალიან ბევრი გვთხოვა. მივმართეთ ფოსტის სადგურს და საფოსტო ეტლი დავიქირავეთ. ეჩმიაძინი ერევნის დასავლეთითაა, 18 ვერსის მანძილზე. მათ შუა საკმაო კარგი გზა ტკეცილია, მაგრამ საფოსტო ეტლზე კი რა მოგახსენო. იქაურ ეტლს საჯდომად მხოლოდ დაბანდული ბანარი აქვს. სად არის, ან ბალიში, ან თივა მაინც. თქვენს მტერს, რაც ჩვენ გამოვცადეთ 18 ვერსის მოგზაურობის დროს. ეჩმიაძინის გზა სწორედ შუსტოვის არყის ქარხნის გვერდით მიდის. ხანგაზე ქვის მკვიდრი ხიდია გადებული. მდინარის გაღმა სწორი ზეგანია, რომელიც მთლად ბაღებითაა მოფენილი. ბაღებს თიხის გალავანი არტყია. იმ დროს ხეხილი ახლად ყვაოდა და მთლად არე-მარე თეთრ-ნათლად იყო გადაპენტილი. ბაღები სარწყავია. წყალი ბევრგან მოჩუხჩუხებს. ზეგანი საკმაო დახრილს ფერდობებს წარმოადგენს ჩრდილოეთიდან სამხრეთისაკენ. რამდენიმე ვერსი სულ გალავნებ შუა მიდიხარ—მარჯვნივ და მარცხნივ სულ ბაღებია. ცხენის მაგივრობას აქ, ეტყობა, აქლემი ასრულებს. წამ და უწუმ გვხდებიან წინ

*) იხ. „დროება“, N 132.

◆ 1 ივლისს დაიპატიმრეს სარქის ნასყიდევი, რომელსაც ხანჯა-ნაგი-პირზოვისათვის ჯიბიდან ტრამვაის ვაგონში 33ე მანეთი ამოუცლია.

◆ დაიპატიმრეს არტაშეს ოვაქიანცი და ერასტი ბერიძე, რომელნიც საგენერალ-გუბერნატოროდან გადასახლების შემდეგ თავიანთ ნებით დაბრუნებულან.

წყლის მილი ქუთაისში

თუ 1 და 15 ივნისს სპბჭოს სხდომები არ შესდგა ხმოსანთა საკმაო რიცხვის გამოუცხადებლობის გამო, სამაგიეროდ 28 ივნისის სხდომას ხმოსანთა საკმაოზე მეტი რიცხვი დაესწრო. სხდომას დაესწრო აგრეთვე თავად-აზნაურთა გუბერნიის წინამძღოლი თვს. დ. წერეთელი, ოდქის ნასამართლოს წევრი ი. გასნეგსკი და სხვანი. ეტყობოდა, ამ სადამოს რაღაც სერიოზული საკითხი უნდა გარჩეულიყო, რომელსაც დაინტერესებია როგორც ხმოსანები, ისე გარეშე საზოგადოება.

ეს საკითხი იყო—რამდენისამე ბიჭის განცხადება ქუთაისში წყლის მიდის გაყვანის შესახებ. ვინც ამ საკითხის 25 წლის ისტორია იცის, მას არ გაუკვირდება, თუ საზოგადოება ასე დაინტერესებულია და ცივ მანანასავით მოელის წყლის მიდს, განსაკუთრებით, უკანასკნელ დღეების ბაბანაქება-სიცხეებმა და ადმოსავლეთის სუნის შემსუთველმა ქარმა აგრძნობინა საზოგადოებას წყლისაყვანის უქონლობის სიმწვავე და მისი აუცილებელი საჭიროება. ამიტომაც იყო, რომ სპბჭოს დარბაზს დიდ-ძალი საზოგადოება მოაწყდა, რომელიც დაინებებით თხოულობდა, მოგვცით წყალი, თუნდაც იგი უბრალო რიონის წყალი იყოს, რომ შეგვეძლოს ქუჩების მორწყვაო.

როგორც ქალაქის მოურავმა მოახსენა სპბჭოს, წყლისაყვანის საქმე 188⁴/₅ წელს დაწყებულა. მას აქეთ ათასჯერ მოუწვევიათ სპეციალისტთა კომისიები, რომელთაც მოუხდენიათ საჭირო გამოკვლევანი, შეუგრებიათ დიდძალი ცნობები და წარუდგენიათ სპბჭოსათვის თავისი აზრი წყლისაყვანის შესახებ. ამ კამოკვლევებისა და ცნობების მიხედვით, 1901 წელს ქალაქის სპბჭოს ინჟენერ შახაიდოვისა და ამხანაგობასათვის მიუცია კონტესია წყლისაყვანის გასაკეთებლად. კონტესიონერს თავის დროზე გერ შეუსრულებია პირობა, რის გამო 1905 წელს ქალაქის სპბჭოს დაუდგენია, რომ ინჟენერ მიხაიდოვთან დადებული პირობა გაუქმებულიო და მის მიერ წარდგენილ გარო 20,000 მანეთი ქალაქის სასარგებლოდ დარჩენილიყო. მას აქეთ, ჯერ ისევ ამოშრალ ტბის ადგილია, სულ პატარა კენჭებითაა მოფენილი და თუმცა აქა-იქ ბალახი ამოსულა, მაგრამ სიცოცხლის ნიშან-წყალი არსად სჩანს. ვერსად ვერ მოვკარი თვალი ვერც ცხვარს, ვერც რამე შენობას. სივრცით ეს ფული რამდენიმე ათასი დღიური იქნება.

— კაცო, აქ რატომ არა სთესია რამე, არც მოსახლეობაა?—დავეკითხედ მეეტლეს.

— წყალი არ არის!—მოგვიგო დამტვრეულის რუსულით დაღვრემილმა და ბუნებით უხალისო მეეტლემ.

გაუარეთ კიდევ რამდენიმე ვერსი და მივადექით საკმაო დიდ სოფელს პარაკარს. აქ სურათი ისევ გამოიცვალა. ამ სოფელში ბაღებიც არის, წისქვილიც. ხშირად ორ-ორ სართულიან თლილ ქვის სახლსაც შეჰხვდები. სოფელში უმრავლესობა სომხობაა, თუმცა თათრებიც არიან. სხვა და სხვა სანოვაგით დატვირთული აქლემი. აუშვეთია მაღლა თავისი უშნო თავი და მიბაჯბაჯებს უშნოდ.

გავიარეთ რამდენიმე ვერსი, ბაღებიც გათავდა, და დაღმართს მივადექით. ჩვენგან სამხრეთით გაიშალა უკვე ნაცნობი თვალ-უწვდენელი ველი. ბაღებიდან გამოსული წყალი შხუილით მირბოდა დაღმართზე, გზატკეცილის გვერდით, დაბლობზე მარცხნივ უხვევდა და ხშირ ჭალაში იკარგებოდა. წყალი საკმაო იყო, ორ თვალ წისქვილს თამამად დააბრუნებდა. ამ დაბლობზე ჩრდილოეთით საკმაო ფართო, ხელის გულივით სწორი ველი ძევს, ირგვლივ ხრიოკი გორაკებით შემოზღუდული. ეს ველი ამოშრალ ტბის ძირი უნდა იყოს. საშინლად მწირი ადგილია, სულ პატარა კენჭებითაა მოფენილი და თუმცა აქა-იქ ბალახი ამოსულა, მაგრამ სიცოცხლის ნიშან-წყალი არსად სჩანს. ვერსად ვერ მოვკარი თვალი ვერც ცხვარს, ვერც რამე შენობას. სივრცით ეს ფული რამდენიმე ათასი დღიური იქნება.

— კაცო, აქ რატომ არა სთესია რამე, არც მოსახლეობაა?—დავეკითხედ მეეტლეს.

— წყალი არ არის!—მოგვიგო დამტვრეულის რუსულით დაღვრემილმა და ბუნებით უხალისო მეეტლემ.

გაუარეთ კიდევ რამდენიმე ვერსი და მივადექით საკმაო დიდ სოფელს პარაკარს. აქ სურათი ისევ გამოიცვალა. ამ სოფელში ბაღებიც არის, წისქვილიც. ხშირად ორ-ორ სართულიან თლილ ქვის სახლსაც შეჰხვდები. სოფელში უმრავლესობა სომხობაა, თუმცა თათრებიც არიან.

რეგოდიუციისა და შერე რეაქციის წყალობით საქმე შეზერებული ეოფილა და მხოლოდ წყლის გაშტაცხლებულა. ამ უკმად ქალაქის გამგეობაში ორი სერიოზული განცხადებაა შეტანილი წყალსაყვანის კონტესიის უსახებ. ერთი—ინჟენერების დადიანის, კანტელისა და ანდრეევის და მეორე გრაფის დროგოიოსისა და ირუენრის ჯავახიშვილის. მათ განცხადებათა შორის უმთავრესი განსხვავება ისაა, რომ ბირველს უნდა წყალსაყვანისათვის ბირველ ხანებში კამოიეენოს ორთქლის ძალა, შემდეგ კი, როდესაც საქმე გართულდება და საჭირო შეიქნება 400 ცხენის ძალა, მაშინ მანქანების მოძრაობაში მოსაყვანად რიონის წყლის ძალს მიმართოს; მეორე კი ბირველადვე ამბირებს წყალსაყვანისათვის დრო ტეხნიკურ მოწყობილების გამართვაი შე. რიონზე. წყალისაყვანისათვის ორივეს რიონის წყალი უნდა გამოიეენოს. რაკორც მკითხველი ჭნედავს, ქალაქისათვის მეორე განცხადების უმთავრესი მუხლი უფრო სელსაურელია, მაგრამ დანარჩენ მუხლებში საზოგადოდ ბირველი განცხადება უფრო სასარგებლოა ქალაქისათვის.

ეს განცხადებები რამდენჯერმე განუხილავს ქალაქის გამგეობის სპეციმუნებლო, სპეციანსო და სანიტარო კომისიების თანადასწრებით და დაუდგენია: 1. წყალისაყვანის გაყეთება გაიცეს კონტესიით; 2. თუ კონტესიონერი იშოვნიმ იმდენს წყარას წყალს, რომ ქალაქისათვის საკმაო იქმნეს (არა ნაკლებ 400,000 ვედრისი დღე-დამეში) და თითო ვედროში გადახდევინებს მცხოვრებთ არა უმეტეს 1/4 კაპეიკისა, იმ შემთხვევაში წყალისაყვანი წყარას წყალისაგან გაკეთდეს, თუ რასაკვირველია, კონტესიონერი დასთანხმდება, ხოლო, თუ კონტე, სიონერმა ამაზედ უარი განაცხადა, იმ შემთხვევაში ნება მიეცეს, წყალისაყვანისათვის რიონის წყალი იხმაროს; 3. მიენდოს ქალაქის გამგეობას ზემოხსენებულ კომისიების დახმარებით კერძო მოდაპარაკება იქონიოს განცხადების შემოტანდებთან კონტესიის პირობების შესახებ და შემუშავებულ პირობის პროექტი წარუდგინოს დასამტკიცებლად ქალაქის სპბჭოს. ხანგრძლივი კამათი გამოიწვია იმან, რიონიდან იქმნას გამოყვანილი წყალი, თუ წყარობიდან.

დ. ა. ნაზაროვი, რომელიც თავდანგე წყარას წყალის მომხრე უოფილა, ეხლაც იმ აზრისა იყო, რომ უპირატესობა წყარას წყალს უნდა მიეცეს, რომელისთვისაც საჭირო არ იქმნება ერთ ალაგას შევნიშნე პატარა, მაგრამ სუფთა შენობა—სოფლის სასამართლო. იმის მახლობლად შევამჩნიე თუმცა ძველი, მაგრამ საკმაოდ დიდი ქვის შენობა,—ეს იყო, სამინისტრო სასწავლებელი. სოფელი ბაღ-წალკოტებშია ჩაფლული. გზატკეცილი სოფლის შუა გულზე გადის. დღესასწაულის გამო ხალხი ქუჩაში იყო გამოფენილი. ზოგს გვარიანად სუფთად ეცვა, მაგრამ საერთოდ ეტყობა მაინც და მაინც ჩაცმა დახურვას არ მისდევენ. სახეზე ყველას რაღაც მოწყენა ეტყობოდა. არც სიმხიარულე, არც ცეკვა თამაში. ისხდენ ისე, ჯგუფ-ჯგუფად, თითქო ეს არის სასაფლაოდან დაბრუნებულან მიცვალებულის გასვენების შემდეგაო. წარმოიდგინეთ ბავშებიც-კი არა ცელქობდნენ. ამ სოფლიდან გზა ვაკეზე მიდის. მე სულ დაკვირებით წინ ვიყურებდი. სულ იმას ვაკვირდებოდი, ხოსჩანდა თუ არა ეჩმიაძინი, მაგრამ ვერაფერს ვარჩევდი. ჩემ წარმოდგენაში ეჩმიაძინი მაღლობზე უნდა ყოფილიყო და ამიტომ უფრო ჩრდილოეთისკენ, საიდანაც მტრედის ფერი გორაკები მოსჩანდა, მეჭირა თვალი.

— ამდენი გავიარეთ და მაინც არა სჩანს, სად არის ეჩმიაძინი?—ვუთხარი მეეტლეს.

— ვაჰარშაპატ? აუჩქარებლად წარმოსთქვა მეეტლემ დახელი წინ გაიშვირა.

დავაკვირდი. ჩემ თვალ წინ, სივრცეში, ტრიალ მინდვრის ბოლოს რაღაც კოშკივით შევამჩნიე, ცოტა მოშორებით, დასავლეთის მხრივ ალვის ხეები და რაღაც შენობანი, მათ შორის მოწითანო გუმბათიც მოსჩანდა. რამდენიმე ხნის შემდეგ ეჩმიაძინს მივუახლოვდით. უიარალო.

სიტყვა

თქმული ა. მდივნის მიერ ვლ. ლორთქიფანიძის საფლავზე.

აღარა გყევხარ, ძვირფასო მეგობარო. შენის სიცოცხლის უკანასკნელმა წუთმა საოცარის სისწრაფით გაირბინა... შენი შემხუთველი სასტიკი სენი სწრაფად მოქმედებდა... შენც და ჩვენც ნათლად ვხედავდით მოახლოვებას შენის სიკვდილისას, დასასრულს ახალგაზრდა სიცოცხლისას. მაგრამ ამ სიკვდილს ჩვენ მწუხარებით და აღშფოთებით ველოდებოდით, შენ კი—ისეთის სიმშვიდით, როგორც მხოლოდ ფილოსოფოსს შეჰფერის. ეს დამშვიდებული მდგომარეობა, სულიერი სიმშვიდე უკანასკნელ საათამდე შეგრჩა. ყველაზე უფრო ის გაწუხებდა, რომ შენი სიკვდილით უნდა დაგეტოვებინა საყვარელი ადამიანები და მასთან სამუდამოდ დაგეკარგა უნარი გეცოცხლა და გეშრომა საზოგაოების სასარგებლოდ.

შენი ხან-მოკლე ცხოვრება—ცხოვრებაა ჩვენი მრავალ-ტანჯულ საზოგადოებისა. როგორც ის, ისე შენც მთელი სიცოცხლის განმავლობაში არ დამდურებიხარ ბედის ტრიალს, არ გაჯავრებულხარ და არ დაგიგმია მისი თანაგრძნობა და ღიმილი.

სამშობლო ერის უკანასკნელ ხანის გაჭირვების მონაწილე, შენ თამამად და კეთილშობილურად მიდიოდი შენს სამწუხარო ნავთ-საყუდელში და ძალიან კარგად არჩევდი პრაქტიკულის მოსაზრებას თეორიულისაგან. იმაზე, რაც შენ პრაქტიკულად ცუდად და უხერხულად მიგაჩნდა, შენ ყოველთვის სჯიდი სწორედ და ფხიზლად.

ხშირად იტყოდი ხოლმე, პრინციპები შეიძლება უარჰყოს კაცმა, ხოლო გამოცდილებით შეძენილი ფაქტების უარყოფა კი შეუძლებელიაო, გონების გაბურუსიანება შეიძლება, გარეგან გრძნობის კი არაო. როგორიც უნდა იყოს სისტემა, მისი უარყოფა, დაწუნება ადვილია, მაგრამ რას ეტყვით ადამიანის კანის გრძნობიერებას, როცა იგი სიცივეს თუ სიცხეს, სინესტეს თუ სიხმელეს ჰაერისას განიცდისო. თუ გვინდა, ხელი შევუწყოთ კაცთა ბედნიერების წარმატებასო, მეტი უნდა ვილაპარაკოთ ცხოვრების მოვლენებზე, ვიდრე იმის კანონებზე. ცოცხალ ადამიანის აგებულება მხოლოდ მიცვალებულის გვამის გამოკვლევით იცნობების. ნება გვიბოძეთ, ტვირთ-მძიმეთ შევუმსუქოთ სუნთქვაო. და ტვირთმძიმეთათვის სუნთქვის შემსუბუქება იყო დედა-აზრი შენის მოღვაწეობისა. ამიტომ შენ ლაპარაკობდი უფრო ხშირად ხალხის გაჭირვებაზე, ვიდრე იმის უფლებებზე, უფრო ცხარედ სახელმწიფოს მმართველობაზე, ვიდრე სახელმწიფოს წეს-წყობილების ფორმებზე, უფრო მეტს მოქალაქობრივ ცხოვრების ყოველ-დღიურ ჭირ-ვარამზე, რაც ქალაქად და სოფლად ხდებოდა, ვიდრე საკანონმდებლო პრინციპებზე... შენ გსურდა გენახეთ ჩვენ თავისუფალ ქართველებად, შენ გინდოდა ვგვანებოდით ჩვენ ჰაერს, შორს ვყოფილიყავით დამაუძლურებელ გენიასა და გამთოშველ სუსხისაგან, რათა მამაცობა შეერთებულიყო ჩვენში სიყვარულს და ძლიერება—მშვენიერებას. შენ გსურდა ვყოფილიყავით დინჯი ქართველები, მშვიდნი; არ მივსცემოდით ამ ქვეყნად ჩლუნგს სასოწარკვეთილებას და არც ცვილის ფრთებით მოგვენდომა მზისაკენ აფრენა... შენ გინდოდა, რომ ჩვენ ყველანი ვყოფილიყავით ძლიერნი და შენის მკერდიდან ამოდიოდა გულის შემძვრელი, წრფელი ბგერა სიღის პატრიოტულ გრძნობისა; ამოდიოდა ვით მოკრძალებული აღსარება, რომელსაც ადამიანი ვერ დამალავს თავის სიცოცხლის უკანასკნელ წუთებში და რომელიც უფრო ქვითინია, ვიდრე სიტყვები... და ყველა ამასთან შენ გწამდა საერთო ძმობა და თანასწორობა; ვიწროო ნაციონალური იდეა შენთვის საცოდავი რამ აზრი იყო... საჭირო იყო ძლიერი ხასიათი, საჭირო იყო ნიჭიერება, რომ დაგვეცვა თუნდაც აჩრდილი თავისუფლებისა და თავ-შეკავებისა იმ დაბრკოლებათა შორის, რითაც შენ იყავი გარემოცული და გექადაგა ჭეშმარიტება იმ საშინელ ღრიანცელსა და ცეცხლში, რასაც უვიცობაგან განვიცდიდით... შენს ტანში იდგა სული, თანაგრძნობით აღგზნებული ყოველ კარგისადმი, მწუხარე ყოველ ცუდის ნახვით და მებრძოლი ხალხის წმინდა საქმისათვის...

შენ ყოველთვის მზად იყავი ყოველ ტანჯვისთვის, მზად იყავი მოთმინებით აგეტანა ყოველი წამება... სათნოების ემბლემა, რომელიც შენ შეიმუშავე, გამოსახული იყო შენ ცრემლ ქვეშ მომღიმარე სახეზე იმ ხატებად, რომლითაც აფრთოვანებული იყო შენი ღრმა გრძნობა... შენ ყოველთვის და ყველესთან თავმდაბალი და სათნო ადამიანი იყავი... და ჩვენც, აღვსილნი წრფელის სიყვარულით და ღრმა გლოვით, მოვედით შენთან, ძვირფასო მეგობარო, რათა უკანასკნელი „მშვიდობით“ გითხრათ და მოწიწებით ვემთხვიოთ შენს წმინდა ცხედარს!

მშვიდობით, დაუვიწყარო მეგობარო და კეთილშობილო მოღვაწე ადამიანო!..

ვლ. ლორთქიფანიძის გარდაცვალების გამო

გუშინ რედაქციამ მიიღო კიდევ შემდეგი დეპეშა და წერილები ვლ. ლორთქიფანიძის გარდაცვალების გამო:

ჭიათურიდან: მხურვალედ ვტირით ნიჭიერის და ენერგიით სავსე მოღვაწის, დაუვიწყარ ვალოდიას უდროოდ დაკარგვის გამო. ეჭიში ხიმშენ ჯაფარიძე.

ევპატორიიდან: ღრმად შემაწუხა ძვირფას მეგობრის, მშვენიერის ადამიანის, უანგარო და ენერგიულ მუშაკის გარდაცვალებამ. არ შემიძლიან სიტყვით გამოვთქვა ჩემი მწუხარება. მისი ხსოვნა არასოდეს არ წაიშლება ჩემს გულში.

ნინო ზურაბიშვილისა.

ქვიშხეთიდან: ქვიშხეთელმა მეგობრებმა და თაყვანისმცემლებმა დაუვიწყარის ვალოდიასი გადაიხადეს პანაშვიდი და აცხადებენ უზომო მწუხარებას ერთ საუკეთესო ქართველის დაკარგვის გამო.

სარაჯიშვილი, ციმაკურიძე, გერ. ციმაკურიძე, გვერდწითელი, ნინო და კოტე ყიფიანები, ვაჩნაძე, ამბაქამე, ლევან ივანეს ძე ყიფიანი, კოტე ს ვანელი, მზატყვარი ციმაკურიძე, თამარა ჯაფარიძისა და ლუარსაბ ყიფიანი.

ქუთაისიდან: სიტყვით ვერ გამოგვითქვამს ღრმა მწუხარება დაუვიწყარის ვალოდიას დაკარგვის გამო. ქართველი საზოგადოება მასში კარგავს სპეტაკ საზოგადო მოღვაწეს, რომელმაც მთელი თავისი მოკლე სიცოცხლე შესწირა ბოროტებასთან ბრძოლას. დავით გალდამაშვილი და დავით აგალიანი.

ოქიდანვე: ნება გვიბოძეთ ჩვენი ღრმა მწუხარება გამოვთქვათ დაუვიწყარ ვლ. ლორთქიფანიძის უდროოდ გარდაცვალების გამო. ჩვენმა ქვეყანამ დაჰკარგა საუკეთესო საზოგადო მოღვაწე და სალიტერატურო ასპარეზზე მუშაკი.

ვასილ წერეთელი და ტიტე არაბულელაძე.

ყვირილიდან: ვწუხვართ ნიჭიერ მოღვაწის ვლადიმირ ლორთქიფანიძის გარდაცვალებას.

ქ. მ. წ.-კითხ. ყვირილის განყოფილება

სპარსეთის ამბები

თეირანისა და სალთანაბადის აღება.

სპარსელ რევოლიუციონერების გალაშქრება თეირანზე ბრწყინვალე გამარჯვებით დაგვირგვინდა: მათ აიღეს შაჰის საზაფხულო რეზიდენცია სალთანაბადი და სატახტო ქალაქი თეირანი.

„ტიფ. ლ“-ის კორესპონდენტი ესე ასწერს ამ გამარჯვებას:

სეპეხდარმა და სარდალ-ასადმა იერიში მიიტანეს თეირანზე, ეფრემმა სალთანაბადზე.

შაჰის ყაზახთა ბრიგადა სამ ნაწილად გაყვეს და ინსტრუქტორ-აფიცრების (ესე იგი რუს-აფიცრების, რადგან სპარსელ ყაზახთა ინსტრუქტორებად სულ რუსის აფიცრები არიან) უფროსობის ქვეშ გაგზავნეს: ერთი ნაწილი ეფრემის წინააღმდეგ, ერთი—სეპეხდარისა და სარდალ-ასადის წინამძღოლებისა და მეორე ნაწილი სალთანაბადის წინააღმდეგ. ბოლო ნაწილს ეკისრა ეფრემის წინააღმდეგ ბრძოლა იფტაბადთან (თეირანს ახლო) გასტანა 28 და 29 ივნისს.

რევოლიუციონერებმა მედგარი იერიში მიიტანეს სალთანაბადის მაგარ პოზიციაზე და თეირანზე. თეირანის ნაწილი უკვე 29 ივნისს გადავიდა მათ ხელში.

სალთანაბადი დიდის ბრძოლის შემდეგ აიღეს რევოლიუციონერებმა. სალთანაბადის დამცველთა უმეტესობამ, როცა დაინახა, რომ გამარჯვება რევოლიუციონერებს რჩებოდათ, მათ მხარეს გადავიდა. ამ გამარჯვებამ გადასწყვიტა თეირანის ბედიც.

რევოლიუციონერებმა ხერხიანად ისარგებლეს გამარჯვებით. 29 ივნისს ღამით თეირანის განაპირა უბნები დაიჭირეს და ძლიერი იერიში მიიტანეს სატახტო ქალაქზე, რომლის ბედი დამოკიდებული იყო ყაზახთა ბრიგადის ერთგულებასა და მედგრობაზე. ეს ბრიგადა სულ თეირანში იყო თავმოყრილი. გაჭირვების წამს ბრიგადა გადუდგა შაჰსა და თავის აფიცრებს და რევოლიუციონერებს მიემხრო.

30 ივნისს რევოლიუციონერები სამ რაზმად შევიდნენ თეირანში და დილის 11 საათამდე მთელი სატახტო ქალაქი მათ ხელში გადავიდა. რევოლიუციონერების მეთაურებს ხალხმა დიდი ოვაციები გაუმართა. რა მოუვიდა შაჰსა და სად იმყოფება იგი ამ ჟამად, სწორედ არ იციან. ჰფიქრობენ, რომ მან ერთს საელჩოში მოასწრო დამალვაო.

თეირანსა და სალთანაბადში სამაგალითო წესიერება სუფევს.

გამარჯვებულმა რევოლიუციონერებმა დაჟლად აიღეს: მსწრაფლ მსროლელი ზარბაზნები, ტყვიის მტყორცნელები და არსენალი“.

ახალი შაჰი.

ტფილისში კერძო ცნობა მიიღეს, რომ რევოლიუციონერებმა ენჯუმენების თანხმობით მამედ ალი-შაჰი ტახტიდან ჩამოგდებულად გამოაცხადეს და მის ნაცვლად სპარსეთის შაჰად გამოაცხადეს ბახტიარების ხანი სარდალ-ასადი. ახალ შაჰს ერქმევა ასად-ჰუსეინ-შაჰი. ახალ შაჰს უკვე პროკლამაცია გამოუცია სპარსეთის ხალხისადმი.

რამდენად მართალია ეს ცნობა, არ ვიცით.

სარდალ-ასადი დიდ ხანს ცხოვრობდა საფრანგეთსა და ინგლისში, კარგად შეისწავლია იქაური წესები და გულწრფელი მოძრაა კონსტიტუციონურ მმართველობისა. იგი ბეჯით მონაწილეობას იღებდა სპარსულ მწერლობაში. სხვათა შორის მან გადათარგმნა სპარსულ ენაზე ა. დიუმას რომანი „მარგარიტა გო-

ბახტიარები.

საზოგადოდ ბახტიარებმა და კერძოდ მათმა აწ უკვე სახელგანთქმულმა ხანმა სარდალ-ასადმა დიდი როლი შეასრულეს სპარსეთის რევოლიუციაში. ვინმე სპარსელი შემდეგსა სწერს ბახტიარებზე გაზ. „გოლ. მოსკვი“-ში.

„ბახტარების ტომი უხსოვარ დროიდან ცხოვრობს სპარსეთში. ამ ტომმა პირველად გამოიჩინა თავი და სახელი მოიპოვა ასე 350 წლის წინად, როდესაც სპარსეთი ეომებოდა ოსმალეთს. ამ ომის დროს ბახტიარებმა დიდი ვაჟკაცობა გამოიჩინეს და დიდი სახელი მოიპოვეს. მათის თავგანწირულ მამაცობის წყალობით, — ბახტიარები ყოველთვის პირველ რიგში იბრძოდნენ,—სპარსეთის მაშინდელმა შაჰმა იზმაილმა სძლია ოსმალეთს. როდესაც ერთ-ერთ გამარჯვების შემდეგ ბახტიარების ხანი მივიდა შაჰიზმაილთან, შაჰმა დიდი მადლობა გადაუხადა მას და უთხრა: „ბახტიარი-ქიარდ“, ესე იგი ბედმა გასჭრაო. მას აქეთ დაერქვა ამ ტომს „ბახტიარი“-ო, ამბობს სპარსული ლეგენდა.

ბახტიარების ტომმა მეთვრამეტე საუკუნეში დიდი შემწეობა აღმოუჩინა აგრეთვე განთქმულ ნადირშაჰს. ერთის სიტყვით, ბახტიარები ყოველთვის ერთგულნი იყვნენ შაჰებისა და დიდ დახმარებას უწევდნენ მათ.

ბახტიარები ცხოვრობენ სპარსეთის სხვა და სხვა ოლქებში, ხოლო უმთავრესი მათი საცხოვრებელი არის—ფარსისტანი, სადაც მათ დიდი ადგილი უჭირავთ ქალ. შირაზს ახლო. მათი საცხოვრებელი განთქმულია თავის კარგი ჰავით, ნაყოფიერებით და სიმდიდრით. ბახტიარები უმთავრესად საქონლის ყოლას მისდევენ და ძლიერ უყვართ ცხენობა. ბავშობიდანვე იჩენენ დიდ სიმამაცეს და ამტანლობას. ყოველი ბახტიარი, ვინც უნდა იყოს იგი, უბრალო მწყემსი, თუ მიწის მფლობელი, კარგად ხმარობს თოფსა. თავისუფალ დროს მათი საყვარელი გართობა არის—თოფის სროლა მიზანში. რაღა თქმა უნდა, ბახტიარები ყველანი მშვენიერი ცხენოსნები არიან.

ბახტიარებს ბევრი კარგი თვისება აქვთ: ისინი არიან პატიოსანი გულკეთილნი და დიდი სტუმართ-მოყვარენი. მათი სტუმარი იშვიათად წავა ცალიერის ხელით, უსაჩუქროდ. ბახტიარი უკანასკნელ ლუკმას არ დაიშურებს სტუმრისთვის.

ბახტიარები სცნობენ და ემორჩილებიან მხოლოდ თავიანთ წინამძღოლს, რომელიც თავის მხრივ ემორჩილება მარტო შაჰს.

ასე 50 წლის წინად ბახტიარების უფროს ხანად, ანუ სარდლად იყო განთქმული ჰუსეინ-გული-ხანი, მამა ბახტიარების ეხლანდელ განთქმულ ხანის სარდალ-ასადისა. 1882 წელს ჟუსეინ-გული-ხანი სპარსეთის მაშინდელ შაჰის ნასრედინის ბრძანებით მოჰკლეს ქალ. ისპაჰანში.

საქმე ასე იყო: ეხლანდელ შაჰის პაპის ნასრ-ედინის დროს, ქალ. შირაზის გუბერნატორად დანიშნეს მისი ბიძა პრინცი ფარხად-მირზა, განთქმული თავის მეჭრთამეობით. ერთჯელ მან გაიარა იმ ოლქზე, სადაც ბახტიარების სარდალი ცხოვრობდა. ხარბი ბერიკაცი ელოდა, რომ სარდალ-ჰუსეინ-გული-ხანი დიდის ამბით დაუხვდებოდა და „ფეშქაშს“ მოართმევდა, მაგრამ სარდალმა მხოლოდ რაღაცა მცირე ფეშქაში გამოუგზავნა გუბერნატორს.

ეს ძლიერ იწყინა ფარხად-მირზამ. თეირანში დაბრუნების უმალ მან შაჰთან დააბეზღა სარდალი: ბახტიარების ხანი ტახტიდან ჩამოგდებას გიპირებთ და თუ ჩქარა ბოლოს არ მოუღებთ ამ საშიშ მტერს, ნამდვილად ტახტს წაგართმევთო. ფარხად-მირზას ცილის წამებამ გასჭრა: შეშარა და უხასიათო ნასრ-ედინმა დაი-

ბათუმის ავტოსატრანსპორტო ტექნიკური სკოლა

ავარიულად დაზიანებული ავტომანქანების აღდგენა

ბათუმის ავტოსატრანსპორტო ტექნიკური სკოლა

ავარიულად დაზიანებული ავტომანქანების აღდგენა

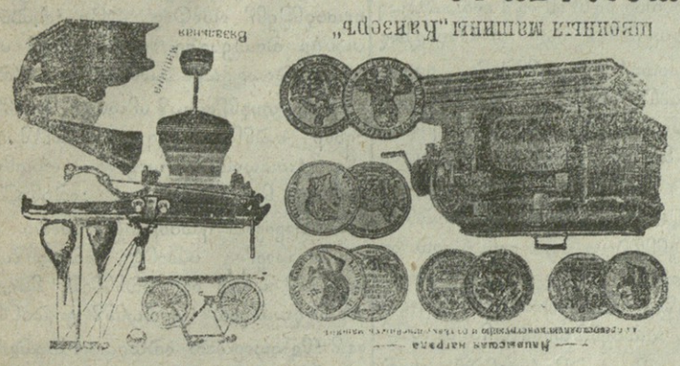

ბათუმის ავტოსატრანსპორტო ტექნიკური სკოლა

ავარიულად დაზიანებული ავტომანქანების აღდგენა